

ШКОЛСКИ ЛИСТ.

Брой 14. у Сомбору 31. Јулија 1867. Год. IX.

Школски Лист излази месечно дваред: сваког 15. и последњег, а Пријатељ србске младежи излази као додатак школскога Листа.

Цена је за оба Листа 4 фор. на годину.

Србски Учитељско-приправнички завод.

Од свију средњих и висијих школа, што их ми Срби на овој страни имамо, по моме мићнију, од найвеће је за нас важности учитељско-приправнички завод у Сомбору. Ето, Богу хвала, навршује се већ 55 година од како завод овай постои. У њему се за то време редовно изобразило близо 700 учитеља, од којих доста знаменити део удостоји се свештеничког чина, често и без ученаја Богословије, што је у прва времена у Банату, а све до скора у Будимской Епархији понайвише бивало.

Готово без сваког патрона и добротвора, у найнепријатнјим околностима, остављена самой себи и родолюбивом пожртвовању и самоодречењу својих наставника, проживила је препарандија ова половину већа издржавајући се једино оним новчићима, што у провинцијалу нашем у трећи тас црквени падаху, па ипак и у само наймрачније доба обстанка свога нисе била гора од других наших учебних завода.

Пре десет година, ревностним и родолюбивим настојићем обштеуваженог преобразитеља и обновитеља наших народних школа Господина Др. Натошевића ц. кр. школског саветника, изведен је овай завод србски на прави пут, на коме му валија сходно задатку и определену своме на благо народа нашег делати. Од тога времена постала је Препарандија наша достойним образовалиштем србских учитеља, што и најжећи противници њени, — ако их има — признати морају; почем о томе најбољој сведочбу даје радња оних младих учитеља, који данашњим даном у многим школама Бачке и Баната, и у неким школама Срема, Славоније и Будимске Епархије, подобно трудо-

любивим пчелицама неуморно делаю васпитаваюћи и учећи де-
цу нашу.

Да би народ Србски знати могао какво је садашњи стан ћ Србског Учительско-приправничког Завода, то ће се у овом броју мало ниже, и у идућим бројевима овога листа саобщити преглед предмета што се овде уче, ал пре тога за нуждно налазим овде назначити саме учебне предмете, кои се у Србском Учительишту предају, количину часова седмичних, број учителя и ученика и остале околности овога завода, кое су общинству нашем још слабо познате.

У Србском Учительишту Сомборском уче се ови предмети: 1. Пространи Катихисис и Катихетика; 2. Библична Повестница Старога и Новога Завјета; 3. Толкованје Недељних и Празничних Евангелија и Апостола'; 4. Литургија; 5. Кратка Црквена повестница и Житија Светих, кои се код нас особито почитују; 6. Педагогија; 7. Дидактика и Методика с по-
знавањем садржая школских књига', и с практичним покуша-
ванијем у обучавању школске децице; 8. Наука о устройству
народних школа, и повестница васпитавања у кратком прегле-
ду, с изучењем педагогичних начела по списима најславнијих
Педагога; 9. Рачун на памет и на табли с облицима из гео-
метрије; 10. Србска Граматика са писменим саставцима и по-
вестницом књижевности србске; 11. Црквено-славенски ћзик с превађањем на србски; 12. Земљопис; 13. Отаџественица (земљопис земаља круне угарске и историчне црте из прошло-
сти народа Србског); 14. Економија; 15. Типик; 16. Црквено
појање; 17. Хармонично појање и певанје; 18. Немачки ћзик;
19. Мађарски ћзик; 20. Краснопис; 21. Рисање; 22. Гимна-
стика.

Науке се предају у два годишња течая. Приправници прво-
га течая имају 32 школска часа, а приправници другога течая имају 33 школска часа преко недеље; тако да је прави одмор од учења и вештбаня школског управо само недељом после подне, па и ово једино слободно време обратили су Приправ-
ници наши на свою науку, држећи тада седнице дружине „Вен-
ца“ и читајући у овима своя покушавања на полу књижевно-
сти наше.

Осим ових школских часова приправници присуствују свако ютро на Јутренју и на св. Литургији, што обично $1\frac{1}{2}$ сата траје, а недељом и празником иду они и на Вечерње. Па по-
чем на сваком како свакидашњем тако и свечаном богослужеже ^ю

Они читају и поју, то се и часови црквени могу за њи као часови учена и вештбана сматрати, и потоме долази на њи још околу 12 дужностних часова преко седмице, не бројени овамо ученј лекција, припремљанј за предавање у народног школи, у домаће израђивање стилистичких, педагогичких и осталих задаћа.

Управитељ Србског Учитељишта је Преч. Г. Ђорђе Бранковић Прота Сомборски, који трудни овай посао из почасти одправља. Науке предају: један катихет једно редовни професор србског и славенског језика и црквеног појања; један главни приправнички наставник, и два помоћника, од коих једном у део пада красопис и рисање, а другом хармонично појање и гимнастика.

Прва двоица примају сваки по 800 фр. годишње плате, а друга двоица по 75 фр. Идуће године отвориће се још једна професорска катедра са 400 фр. плате, те тим ће се посао о садашња два редовна наставника знаменито одлакшати и унапредити.

Приправника ове школске године има у другом течеју 27, а у првом 22. Свега 49.

Владан је питомаца уобичајено и похвале достойно било. Стипендију из фондације блаженопочившег Ђорђа Ралја од 50 фр. 40 кр. за прошлу годину, примио је у течеју ове године један приправник, а шесторица добијали су подпоре из Платонеума, и то двоица по 60 фр.; двоица по 50 фр. а остали по 40 фр.

Прексултра ће приспети овамо правитељствени повереник при овогодишњим испитима Г. Др. Натошевић, под кога председавањем обдржаваће се испити о способности за учитељско звање, како оних приправника, који ове године други приправнички течеј свршију, тако и оних, који су прошасте године науке ове свршили, али због ратног доба прописани испит нису положити могли. —

Надамо се, да ће одсада обшинство србско, уверивши се о важности учитељишта овог, својски се о напредку његовој постарати, и да ће честити синови србски из свију крајева србства идуће школске године у великом броју овамо поврвити, да се педагогичним, и духовно религиозним наукама овде на милом нашем матерњем језику уче, и за велеважно учитељско звање припремљају. —

У той нади починјемо данас саобщавати преглед пред-

мета, кои се у Србской Препарандији Сомборской, са одобрењем кр. угар. правительства већ од више година са успехом предају.

У Сомбору, на Св. Илију 1867.

Преглед предмета

кој се у явном Србском Учительишту Сомборском год. 186⁵. и 186⁶. редовним приправницима учительским, главни приправнички наставник предавао.

А. ПЕДАГОГИЈА.

I. У првом приправничком течају уче се:

Предходна знања из науке о човеку.

Определенje и назначенje човека на земљи. Васпитање, и средства за васпитавање.

У чему се састоји суштаство човечије? Стром тѣла човечијег. Саставни делови тѣла човечијега. Мозак и нерви. Крвни сасудови. Лимфатични сасудови. Сматранје посданих делова главе, трупа и чланкова. Три главне животне радње: дисање, течење крви и сваривање. — Тѣло као оружје духа човечијег. Споляшна чула. Чулни органи и чуванje ових.

Дух човечији, његово преимућство и радња; способност духа човечијег за усавршавање. Три главне моћи духа нашег.

Моћ познавања уобичајте. Опажање и споляшње гледање. Гледање унутрашије. Моћ уображавања понављајућа и стварајућа (машта). Моћ памтења. Моћ мишљења, као разум — Поймови, пресуде и заключења. Ум као највисши степен моћи познавања, као највисша моћ духа човечијег, и као орган, когмами откривен божје примамо.

Моћ чувствовања. — Сматранје чувствовања по њиховој каквоћи. Душевни потреси (афекти) и страсти. Разлика чувства по њиховом извору. — Телесно или плотско чувство. Чувство својелубља. Добро срдце. Чувствовање истине. Чувство морално и благочастиво. Чувство родолубља и отацастволубља.

Моћ тежње. Чувствене тежње. Духовне тежње. Сматранје дечјих склоности. Савест. — Темпераменти.

Седмично један час.

II. У другом течају.

Наука о васпитаню. Различите врсте васпитаваня: васпитаванје физично, интелектуално, морално, религиозно и христо-итично. —

О умном или интелектуалном васпитаню уобщте. Главно правило при изображаваню моћи познавања.

Изображаванје споляшњег гледанја на дому и у народной школи. Спомоћна средства при изображаваню ове моћи.

Развијање унутрашњег гледанја. Свест. Самосвест. Зашто се у народной школи има уз споляшње гледање развијати унутрашње гледање? Како се има то чинити?

Изображаванје моћи говора у свези са сматранјем и по-познавањем предмета. Уплив материјелог језика на развигак умних снага дечијих. На што има учитељ при изображаваню говора дечијег пазити.

Навикаванје на пажљивост. Важност пажљивости по умно напредованје дечије.

Негованје моћи уображавања у народной школи посредством снгарја и описания.

Негованје моћи стварајуће у школи и у цркви. — Чуванје од претераности у уображавању, и од невалајлих нечистих маштанија.

Снаженје памтена. Шта у овом погледу има домаће васпитаванје чинити? Шта се иште од садашње школе у погледу на вештбаније деце у памтению.

Старанје о разумевавању предмета што се на памет уче. коим се начином вештба памтено ствари, а коим памтено речи? Повтораванје. Игра сећања.

Изображаванје разума. На чему оснивати вали развијање разума. Правила за постепено развијање разума у народной школи. Правац разума логични, математични, и практични.

Вештбаније у разсушђивању.

Упућивање на саморадњу.

Чуванје од претераности, наособности и пренаглости при изображавању разума. — Складност у развијању свију богоданских снага дечијих.

Изображаванје ума.

Естетично васпитаванје уобщте. — Очврстнуће као средство противу сувише разнјежености и слабости. Подчинење плотског или чувственог чувствовања духовним чувствовањима и уму.

Негованѣ чувствования красоте на дому, у школи и у цркви.
Средства за негованѣ овог чувствования.

Васпитаванѣ доброга срдца или чувства симпатичног.
Изображаванѣ чувства истине.

Развијанѣ чувства благоравности. — Кад се ово започи-
нѣ и како се на дому и у школи чувство благонравности кре-
пи и снажи.

Буденѣ и развијанѣ чувства побожности у породици. —
Зашто неваља одлагати буденѣ овога чувства, до савршеног
узрасла дечијег? — Средства коима се чувство побожности у
дому родитељском снажи и негуј. Чиме се ово чувство код
деце затупљуј. Изображаванѣ чувства побожности у народнїй
школи. Изображаванѣ родолюбља и отачастволюбља у народнїй
школи.

О нравном или моралном васпитаню. На чему се оснива
нравно васпитаванѣ. Тегобе нравног васпитания у народной шко-
ли, особито у данашњѣ време.

Одикаванѣ и чуванѣ од зла.

Рано навикаванѣ у добру. Уплив благога обичая на бла-
гонравност међу децом и међу простим людма.

О послушности. Послушност из страха, из любави и из по-
читания. Правила за одржати децу у послушности. — Разлике
послушности дечије, и послушности одраслије младежи. Лечење
непослушности или поступаванѣ с непокорном децом. — Раз-
ликоваванѣ преступака по извору из ког долазе.

Бештбанѣ у искрености и истинитости. Педагогично по-
ступаванѣ с лажљивом децом.

Школски запт, и благотворан уплив нѣгов на васпитаванѣ
и изобржаванѣ ученика у народной школи. — Шта се има ура-
дити да деца уредно у школу долазе, да при предаваню пазе,
да буду на миру и да им се прилѣжност омили.

Награде и казни у народной школи. — Разлике награда
и казни васпитательских од грађанских. Природе сходне и про-
извольне награде и казни. Шта се има пазити при раздавању
награда'. Ред награда' у народной школи. — Казни у народ-
ной школи. — Учитель има веома на опрезу бити кад хоће
да казни. — Каштига домаћа и школска несме бити отмаштенѣ,
ни чиненѣ за доста (удовлетворение). Положай учителъв при
казниеню. Постепеност у казниеню. — Ваља ли често и редовно
казнити? Кој се казни несмеју у школи употребљивати? —
О телесной казни. — Како би се могле казни одклонити.

www.unibiblioteka.ac.rs Пример као средство за васпитавање.

Телесно васпитање. Потреба и важност овога. — На кога спада највећма дужност телесног васпитавања. У колико може учитељ допринети к телесном изображавању својих ученика?

Уплив ваздуха, топлоте и светлости на живот и здравље свакога човека, а на посе на телесно развијање детиње.

Чистота. Правила за привикавање к чистоти. Одело дечије.

Савети у погледу на рану и пиће дечије.

О телесном послу и одмору. Дистетични прописи за спавање. — Природна и вештачка Гимнастика. —

Приметба. Предавања из Наособне Педагогије, слушали су ученици из оба течая заједно, али су из ње само ученици другог течая испитивани били. —

Педагогија предавана је по рукопису професоровом, списаном на основу ових извора: *Grundsätze der Erziehung und des Unterrichtes von A. H. Niemaer.* — *Lehrbuch der Erziehung und des Unterrichtes von Curtmann.* — *Volksschulkunde von L. Kellner. Die Paedagogik,* von H. R. Rüegg.

У другом течају седмично два часа предавања. — Правници другога течая добијали су сваких 15 дана по један педагогични саставак за израђивање.

Б. ДИДАКТИКА.

I. Дидактика обшта.

Увод у науку о ученю. Цел учена стварна и умна. Поям о Дидактици и Методици. Главна правила обучавања која се поглавито односе на децу. Правила обучавања, која се тичу учевних предмета. Правила обучавања у погледу на учитеља. Чувавање деце од разсјености и вештбаније у пазљивости.

План обучавања у народној школи. Предмети главни и необходни нужни у свакој школи. — Предмети који се у наредним школама уз оне најглавније предавати имају.

Поступак при обучавању.

Облик обучавања. Предавање и истраживање. (Акроама и Евристика). Разговорни или дијалогични и катихетични начин обучавања. Начин учена: показујући, напред говорећи и приповедајући.

Питанје и одговори. —

Дух обучавања.

Овај је предмет предаван ученицима другог течая у часовима за Методику одређенима.

П. Наособна Методика и познавање школских књига.

Задатак народне школе.

Предмети, који се у народној школи и у сваком поједи-
ном одделењу и разреду народне школе уче. —

Наука гледања, мишљења и говора у I. разреду народне
школе.

Вештина читана и писана. Учен ћ читати по срицану и
гласану, и недостаточности оног првог начина учења. —

О учењу писања и читана (Schreibende Unterricht.) Преимућства и осведочена корист овога.

Умно приуготовљавање за читан ћ у свези с науком гледања. Вештбани распознавања речи у реченици. Раствараније речи на слогове и слогова на глосове, и спаяње глосова у слогове и у речи.

Вештбани у познавању сваког појединачног самогласа и су-
гласца. —

Ручно приуготовљавање. Средства зарад овога. Распозна-
вање шта је десно, лево, горе, доле, и т. д. Точки; основни
потезови; потезови из коих се наша писмена састоје. Начин,
којим се потезови писати уче.

Начин којим се уче писати самогласи.

Писање малих писмена по калиграфичном реду. Познавање
великих рукописних, грађанских малих и великих и црквених
писмена. — Штице и писмарница.

Спаяње слогова и считавање на табли, на штицама и у бу-
квару. Писање слогова и речи по тактирану — Писање вели-
ких писмена.

Начин којим се уче букварске приповедке. — Славенски
буквар.

Практично користење с науком писања. Писање по қази-
вању и поправљање прописа. Како се покушавају писмени са-
ставци у III. IV. разреду главних основних школа.

Прва језикословна читанка и њен садржай. — Вештбани
у приповедању. — Предмети за механично читан ћ.

Начин, којим се вештба механично читан ћ у II. разреду
осн. школе.

Метод за читан ћ с разумевањем у II. и у III. разреду.

Метод за предавање приповедака из прве читанке. Садржай, главна мисао и поредак мисли важнијих приповедака из ове читанке.

Метод за читав језик описанија природописних и земљописних у II. разреду. Учен је народних песама. Језикословно обучавање у II. разреду главних основних школа. —

Друга књига о језику и читавју, њен садржай, поделен је и употребљен. — Приповедке из те читанке, и наука што се у њима налази. —

Метод за предавање Приповедака из II. читанке. Песмице, морална изречења и дидактична поучења из исте читанке како се имају предавати.

Поступак при предавању природописних описивања.

Предавање земљописних предмета у III. и у IV. разреду основних школа. — Предмети природословни у III. и IV. разреду. — Предмети из историје отаџествене и народне у III. и IV. разреду. Народне песме у овим разредима, као средство за развијање народне свести и народног поноса.

Језикословно обучавање у III. и IV. разреду главне основне школе.

Начин коим се деца у вери и у благонравности, на основу науке христијанске васпитавају. Предмети што се у I. разреду основне школе из Науке Христијанске и Библичне Повести уче, и начин коим се једно и друго извршују.

Катихизис у II. разреду основне школе. Употребљен је еванђелске науке у изречењима зарад религиозног васпитања деце у овом разреду.

Начин коим се библичне повести у народној школи уче.

Метод за тумачење недељних и празничних Евангелија и Апостола у III. и IV. разреду. Учен је изречења из Св. Писма на србском и на славенском језику.

Поступак при изяснявању богослужбена, црквених молитава и обреда, и при приповедању Житија светих угодника Божијих.

Начин коим се деца у вештбану разумљивог читања из Часловца вештбају.

Како се одабрани псалмови читају и зарад разумевања славенског језика и побуђења благочастивог чувства употребљају.

Важност појења. Пояње као редован предмет у народној школи. Припремање за учен је појења. Шта се у сваком појединачном разреду из појења учи.

Начин коим се учи текст песме у првом, и како у оста-

лим разредима. Начин за ученје мелодије песме. Како би могао учитељ одраслију младеж сеоску и варошку у појаню обучавати?

Ученје другог земаљског језика у овостраним србским основним школама. — Писање с латиницом и с немачки писмени. Немачки буквар за србске школе.

Вештбање у механичном читанju немачком, и у разумевању прочитанога. Практично немачко језикословље у III. и у IV. разреду главних основних школа србских. Ученје рачуна у народнoj школи. Рачун напаметни и писмени. Поступак при учењу рачуна уобште. — Начин којим се рачун у I. разреду осн. школа учи. Поступак при учењу напаметног рачуна у II. основном разреду и течай обучавања. Начин којим се писмени рачун у II. разреду предаје и шта се све ту учи. Рачун у III. разреду основне школе, с начином обучавања и поступком методичним при учењу напаметног и писменог рачуна. Практично користење науке рачунске. Рачун у IV. разреду главне основне школе. —

Како се могу сва три отделена деце у једнокласној школи заедно с послом занимати.

Дидактична правила израђена су по овим списима: *Wegweiser für deutsche Lehrer, von A. Diesterweg. Volksschulknunde von L. Kellner. Allgemeine Unterrichts und Erziehungslehre von Fr. Herrmann.* — Метод учитељски предаје се по собственом искуству наставником, с употребљењем ових извора: „Упутство за букварске науке од Дра Ђорђа Натошевића; Кратко упутство, II. изданје од истога; Школски Лист, год. 1858—1866.; Speciella Methodik von Ohler; die Unterklasse von Herrmann; Rukovodstvo za početnicu, od Fr. Klaića; „Učitelj u školi“ од истога. — Sprach und Sachunterricht von Fr. Herrmann. — Az olvasás tanmódja, írta Bárány Ignácz.

Дидактика с Методом учитељским предавана је у 3 седмична часа. Метод су учили сви приправници заједно, али се само од приправника из другог течая точно и подпuno знанје изискивало.

Приправници другога течая под надзором и руководством професора Методике држали су сваке недеље по три часа практична покушавања у предавању предмета у првом, другом и трећем разреду Сombорске србске главне основне школе. Приправници првога течая имали су три часа одређена за полазење разреда у главной основной мушкай, и у основной девојачкој школи Сомборской, где су они предавањима ГГ. учитеља присутствовали и о добивеном искуству белешке своје водили.

Катихизичке Беседе.

БЕСЕДА 6.

О свойствима Божиим.

„Вѣрѹ во єдинаго Бога Отца вседержитѣла.“

Кад нас је света црква научила, да вѣрујемо и кланјамо се једном у св. Троици Богу; кад нам је показала лична свойства Бога Отца, Бога Сина и Бога Духа светог, то нам сад открива свойства Божија, која су свима трима лицима свете Троице обшта. Та се свойства укратко изражавају у Симболу вѣре једном речи: „вседержитѣла.“ „Вѣрѹ во єдинаго Бога Отца вседержитѣла.“ Ма да је реч сведржитељ стављена после имена Бога Отца, опет се она односи како на Бога Отца, тако исто на Бога Сина и Бога Духа светог. „Име сведржитељ ясно је од ма којег другог имена изражава свойство Бога; по том, што ни једно створено суштество не може бити сведржитељ, т. е. свемогућим.“ (Правос. Исп. ч. 1. вопр. 14.). У осталом свойства су Божија небросна. По ученю православне цркве назиначјемо ова најглавнија: „Бог је Дух, вечни, преблаги, свезнајући, најправеднији, свемогући, свуда присутствујући, непроменљив, најдовольњији, преблажени.“

„Дух је Богъ,“ рекао је сам Спаситељ (Јоан 4. 20). А шта значи реч Дух? Дух се противполаже вештаству или тѣлу. Свако тѣло састоји се из чести, има спољашни вид, подлежи мери, нема сазнавања. Дух напротив суштество је несостављено, просто, невидимо, неизмерно, разумно — слободно. Таква је, браћо! и наша душа, или дух, који у нама живи. Такви су и безтѣлесни дуси или Анђели. Но душа наша с њенима је с тѣлом, и сами Анђели ограничени су простором, морају дакле имати ма какав образ, вид. Но Бог је Дух најчистији, који нема сенке тѣлесне, невидим, безконачни и неописани.

Бог је Дух „вечни.“ Он нит је имао почетка бићу свом, нити ће крај имати, он је био, јест и биће, или болје рећи: Он је свакда независан и самобитан. Язъ первый, и Язъ по сихъ; кромъ мене нѣсть Бога (Иса. 44. 6.); Язъ єсмь первый и Язъ єсмь во вѣкъ (Иса. 48. 12.) тако говори сам Бог у св. писму!

Бог је Дух преблаги. По неограниченой благости својој, створио је Бог видими и невидими свет, Анђеле и људе, да би их учинио учествницима своје славе и блаженства. По

безконачной благости своіої, послао є Бог на землю Сина свог єднородног ради спасеня людій од грѣхова ныхових. Бог є сама благост, сама любав: „Богъ любы єсть“ (1. Іоан. 4. 16.) говори любимац и ученик Спасителя св. Іоанн Богослов.

Бог є Дух свезнаюћи. Свезнанъ божиє неограничава се ни временом, ни местом. Он зна све што є било, што бива и што ће бити, види све што є на небу, на земљи и у преисподњој; зна наше мисли, чувства и желѣ, намере, речи и поступке. „Нѣстъ тварь неаблена предъ нимъ, вся же нага и облажена предъ очима јго. (Евр. 4. 13.)

Бог є Дух найправедніј. Ёдном Богу пристои найсавршения светост и праведност. „Богъ вѣренъ и нѣстъ неправды въ немъ.“ (второз. 32. 14.) С тога люби Бог и код свои створења светост, и праведност, и мрзи на свако зло, сваки грѣх; праведними помаже и награђује их, а злима се противи и грози казњу; јр є праведан. „Богъ не хотай беззаконїа ты єси; не приселитса къ тебѣ лѫкања, ниже преਬѣдитъ беззаконици предъ очима твоима (Псал. 5. 5—6.)

Бог є Дух свемогући. По свемогућству свом, Бог чини све што хоће, што се слаже с нѣговим безконачним савршенствама: светошћу, премудрошћу и благошћу. Нѣму ништа немогуће, ништа трудно. „Он рече, — и быша, побиљ и создаша. ОУ Бога вся возможна.“ (Мат. 10. 26.)

Бог є Дух свуда присутствујући. Бог није ограничен местом или простором. Он є свуда по свой вселеной. На сваком є месту не само силом и премудрошћу, но и самим суштством своим. „Аще оутаитса во сокровеныхъ, — и Јаз не оузрю ли јго? јда неко и землю не Јаз наполнио?“ Тако говори сам Бог чрез пророка Еремију (23. 24.)

Бог є Дух кој се не меня. Бог се не меня, него є свагда јдан и исти, како у суштству свом, тако и у своим савршенствама, дѣйствама, памерама и обећаньма. А може л' бити другчиј? Он є подпuno битан, подпuno савршен. „ОУ Отца свѣтлахъ нѣстъ премѣнїја или преложенїја сѧна.“ (Іак. 1. 17.) Не такш чловѣка Богъ колеблетса, ниже тако сѹнч чловѣкъ измѣняетса. Той глаголаше: не сотвориғ ли? Речетъ — и не пребегнег ли? (Числ. 23. 19.)

Бог є Дух найдовольніј, преблажени. Бог ни у чем не оскудѣва, ни од ког не зависи, но све што є створио, од нѣга зависи, он држи. Он є сам слава и красота, спокойство и блаженство. Бог „ни в јакъ чловѣческихъ оугожденїја

примељатъ, треба чо, самъ да већи животъ и душе и
вса (Дјян. 17. 25.) говори св. Апостол Павле. Он и назива
Бога „блаженимъ и јединимъ силнимъ, царемъ царствуюцихъ
и Господемъ господствујуцихъ (1. Тим. 6. 15.)

Сavrшенства су Божия, као што смо пређе рекли небро-
сна. Кад би стали подробно говорити само о споменутим свой-
ствама, не да би нам мало дана било, него и сав живот. У
осталом познанѣ Бога треба да буде найглавније дѣло у жи-
воту сваког човека, у том се састои наш значај, наша слава
и блаженство. Држимо тврдо у уму и срдцу, да је Бог дух,
найсavrшенији, вечни, свуда присутствујући, безконачни, да је он
наш свемогући Творац, милосрдни владика, премудри промисли-
тель и судия правосудни.

Нему пристои свака слава, част и кланjanѣ: Отцу, и Сину
и светом Духу, сада, вечно и до века. Аминь.

Допис.

И. Е. Бела Црква, 12. Јулија. У общини овој постој 2 мужка
и 1 женски разред, у коима се ових дана држају годишњи испити.
Намера ми је на видело изнети како са овим напредујемо, јер држим да
нас ништа не може од народног пропадања и одрођавања сачувати до
школе и опет велим школе.

Будући да се овде због наших српских школа неко неспоразу-
мљен је међу обшином и племенитим мајистратом изродило, то је за до-
бро нашао госп. окружни управитељ школски Дим. Чобић, високобла-
городног госп. Генерала и Бригадира на испит позвати, који је заиста
19. Јуња у нашу школу и дошао, и успех наших школа савестно
оценјо, за кое ми г. управитељу веома благодаримо. Од стране плем-
поглаварства присутствоваху на овом испиту гг. градоначелник Фром,
управитељ Улић, сенатор Франја Грайнер, а од стране общине преч.
г. прата са више одабраних чланова.

Испит је у втором разреду, над коим је учитељем постављен г.
Макса Пантелић на задовољство школске комисије испао, све пропи-
сане предмете школске деца добро знаоше, а особито Природопис и
Земљопис, само је штета што у школи овој нема јошт до данас ни-
каква земљовида, где би могла деца и руком оно што говоре показа-
ти, али шта ћемо кад смо ми овде у маньини, па свака наша молба
буде у засјданју одбијена.

На захтеванї госп. Генерала писала су деца на табли врло лепо
и чисто, и сваку реч граматично означише каква је. Ово нас је заиста
удивити морало, кад се само сетисмо да за време нашег обучавања о
свему овом ни спомена било нис. Но нас највише обрадова једно ма-
лено детенце, ког нам на родолюбивом присутству нашем у име својих

содругова с ињим осећањем хвалу одаде, и неколико валиних речи о школи и просвети изрече; говорећи да је у цркви и школа једно с другим тесно скопчана, јер бадава ће се у цркви одраслим людма наука вере и закона проповедати, ако ови нису из школе изнели срдце облагорођено за све хришћанске врлине, с тога и есте — вели — главни задатак народнје школе, да васпита и одгаји св. цркви добре и валине чланове. Наука је — говораше даљ мали ученик — данашњим даном највећа моћ и снага, на којој почива спокојство, и срећа сваког народа, и државе, без ове не може данас ни један народ дugo ни постојати а како ли срећан бити. — У свему увидисмо на испиту, да се наша децица у овом разреду у духу народном васпитавају, и да се наш врли учитељ труди улити деци, осим остали предмета, и мужку одважност, народни понос и свест о достојанству човека. Г. управитељ явно хвалу изрече и труд и његов достойно оцени, па је и ми прећутати немогосмо, а да му хвалу не одамо с том жељом, да га та ревност и марљивост никад не остави. У женском пак разреду, у ком је ове године госпођица учитељка Јулка Колузић на захтевани общинско постављена и потврђена, бијасмо подпуну задовољни, и изненађени, јер кад узмемо да је та школа 8 месеци луто дангубила — кое ће поштованим читаоцима овога листа бити познато, — онда се заиста чудити морамо, како се могло толико успети. Но наша је омиљена учитељка својим неуморним трудом показала, докле са вольом и ревношћу дотерати може, за кое нека јој ово буде награда, што јој овде хвалу одајемо, и труд уважавамо. Испит се држао и у првом мужком разреду такође. Надамо се да ће после овога испита свако неспоразумљен између учитеља и общине, и између ове и плем. мајистратске престати.

Школске вести.

УЧИТЕЉСКИ ЗБОР У БЕЧКЕРЕКУ. Јулија 6. држан је окружни учитељски збор у месту Великом Бечкереку. Збор је одпочео у 10 сати пре подне. Господин Гавра Пешић учитељ велико-бечкеречки устао је са приметбама:

1. Како су нужни зборови, те да се што чешће држе.
2. Како ће учитељи уредно плату добијати?
3. Како ће се доћи до целија да ученици уредно посећују школу, и наводи за узрок непосећивања: неслогу између свештеника и учитеља.
4. Да се заведу школске баште, да их учитељи обделавају, а приход одтуд добијени да се обраћа на преће потребе сиромашних и добрих ученика у хальиницама и книжицама.

Господин прата Станић у погледу на трећу точку приметбе господина Пешића предложи, да би добро било годишњи одмор децији од два месеца разложити у три периода тако, да први од једне седмице падне у пролеће, други од 6 недеља падне у лето, а трећи од једне седмице у јесен кад се беру кукурузи.

За господином Пешићем устане гос. Павај Јанковић свештеник Итебајски и примети:

1. Да наше народне школе само ће онда достойно посити име то, кад буду народно осећање будиле и развијале, а то без предавања народне наше повестнице по народним нашим школама никако бити неможе; да се умоли дакле Матица Србска да распише награду за оног, који сачини србску повестницу, или болју повестницу србског народа за србске народне школе.

2. Да учитељ предуготови свагда ученике за молитве којима одпочинђ и докончава настављања своја; у ком смислу положи он на стојаставак „О Школској молитви.“

3. Разложи, како треба учитељ да поступа са новима ученицима, приједавши и у овоме смислу сготвљено делце под насловом: „Како треба учитељ да поступа са новайлијама. Проче приметбе овога госп. свештеника неимадоше времена на ред да дођу јер један сат избије, и збор се идући закаже за 24. Август о. г.

НОВОНАИМЕНОВАНИ УЧИТЕЉИ. У Иванди: Ђорђе Грабановић, свршио основну школу у Араду, и без гимназије ил реалке препарандију у Араду. Проглашен онде да је способан за учитеља у основној школи. Тражио се још: Порфири Глогонац арадски и Ђорђе Крајован сомборски препаранд. Потврђен на предлог темишварске консисторије од угар. Минист. за просвету бр. 2123. са том приметбом, да има положити учитељски испит у Сомбору.

У Ченеју: Ђорђе Богосав, свршио основну школу у Темишвару, и без гимназије ил реалке препарандију у Араду. Проглашен онде да је способан за учитеља у основној школи. Нис положио практички учитељски испит. Тражили се још Цветко Поповић и Илија Алексић препаранди сомборски. Потврђен на предлог темишварске консисторије од угарск. минист. просвете бр. 2562. са приметбом, да има положити учитељски испит на србској препарандији у Сомбору.

У Пачирју: Јован Чупић, свршио три реална разреда и препарандију у Сомбору; проглашен да је способан за учитеља у основној школи. Тражили се још: Ђорђе Павловић, Цветко Поповић и Ђорђе Миладиновић. Потврђен од угар. минист. просвете бр. 4002.

У Баји: Александер Јанковић, свршио 4 гимнаст. разреда у Н. Саду и препарандију у Сомбору, проглашен да је способан за учитеља у основ. школи. Тражио се још Цветко Поповић. Потврђен од угар. минист. просвете бр. 4003.

У Јабуци: Ђорђе Крагујевић, свршио 4 гимнаст. разреда у Осеку и препарандију у Сомбору. Проглашен да је способан за учитеља у основној школи. Тражио се још Јован Георгијевић. Потврђен од угар. минист. просвете бр. 4327.

У Пивници: Милош Теодоровић, свршио 6 гимнаст. разреда, Филозофију и Богословију, положио практ. учитељски испит, и проглашен да је способан за учитеља у основној школи. Тражили се још: Ђорђе Миладиновић, Паво Мирковић, Светозар Миладиновић, Ђорђе Крагујевић и Стеван Каравановић. Потврђен од угар. минист. просвете бр. 5200.

УПРАЗНЬНА УЧИТЕЛЬСКА МЕСТА. у Вршцу, плата је 400 фр. а. вр. и 7 хв. дрва од коих се има школа грети; преостатак од дрва припада учителю, но зато је он обвезан о свом трошку школу чистити и грети и дрва тестерисати дати. — Стечай је отворен до 14. Августа. Молбенице се подносе магистрату. (Незна се, је ли ово место у главной школи вршачкай, или је у школи девоячкай, или у основной двокласной код Горње Цркве. Ваљајо би и то назначити при расписану стечая, да се просительни управљати могу. У.)

У Србском Сен. Петеру у епархији Тамишградской. Плата 144 фр. 60 пож. жита; 3 хв. дрва, 50 фунти соли, 12 фунти свећа, једно двогодишње свиньче, 4 ланца ливаде, 8 хв. сламе, и стан с баштом. Језик обучавања је србски. Молбенице се подносе консисторији тамишградской.

У Чакову, плата 200 фр. 25. пож. жита, 15 фунти свећа, 8 хв. дрва. Учебни је језик Србски. Молбенице се до 13. Августа поднети имају консисторији Тамишварской.

У Будимской епархији отворен је стечай на ова учительска места:

1. У Калазу, плата 268 фр. 4 мерова наполице, стан и два парчета (колика?) земље.

2. У Ловри, плата 76 фр. 20 н. 2 мерова пшенице 12 мер. наполице, 8 мер. ёчма, 1 комад ораће земље са 14 јутара пашњака, 1 кола сена, 25 фунти сланине, 25 холби пасуља, 500 парамијака прућа и стан.

3. У Литоби, плата 28 фр. 20 пож. мер. ражи 15 пож. кукуруза, 2 хв. дрва, и $2\frac{1}{2}$ акова вина и стан.

4. У Ланчугу, плата 40 фр. 18 пож. жита и толико кукуруза, 3 хв. дрва, 5 акова вина, 1 ланац ораће земље, $\frac{1}{4}$ ланца ливаде и стан.

5. У Медини, плата 84 фр. 24 пож. наполице, 8 пож. ёчма, 1 хв. дрва, 3 хв. сламе 4 ланца земље, стан и башта.

6. У Мађар Боји, плата 40 фр. 18 пож. жита и толико кукуруза, и 3 хв. дрва.

7. У Шиклошу, плата 220 фр. 4 хв. дрва и стан.

8. У Херцег-Сульошу, плата 28 фр. 20 мерова жита и толико кукуруза, 7 хв. дрва, 10 акова вина, 4 ланца земље и стан.

За сва овде назначена места подносе се молбенице ч. конзисторији будимской до 20 Августа о. г.

Још су отворени стечави на учительска места у Мохову, Петровци и Маркушици — (сва три села у протопресвитерату Вуковарском. Плата је у сва ова три места одређена систематичка (315 фр.?).

Исправка. У броју 11. Школ. Листа, на страни 168. под VII. случајно је погрешно назначено, да учитель панчевачки г. Јован Илић за овай Лист год. 1864. дугује; почем је исти г. уз своје писмо од 1. Дец. 1865. исправно два фор. прећашњем уредништву у име предплате за 1864. годину послао, што је и у записницима дотичним уведено. Молимо dakле да се немила погрешка ова исправи.

Издае и уређује Никола Ђ. Вукићевић.